

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVII бр. 10 (1459) Търново, събота, 21 януари 1961 г. Цена 20 ст

ОТЧЕТНИТЕ СЕСИИ — НА ПО-ВИСОКО РАВНИЩЕ!

Задължение на народните съвети в нашата страна е най-малко един път в годината да отчетат своята дейност пред избирателите си. Това още по-вече се налага сега, когато тяхната роля, като местни органи на народната власт, нараства твърде много. Правата, които народните съвети придобиха след преустройството на държавното и стопанското ръководство, повишиха тяхната отговорност за изпълнение на задачите за по-нататъшното социалистическо развитие на Родината. От тях се изисква по-близка помощ и контрол в работата на промишлените предприятия и трудовокооперативните земеделски стопанства, за разкриване и използване на скритите резерви, за разгаряне на благотворното социалистическо съревнование сред трудовите колективи, бригади и звена.

Наред с това, през последните години под ръководството на партийните комитети и организации и с помощта на Отечествения фронт, народните съвети извършиха голяма организаторска работа за осъществяване инициативите и поръченията на избирателите за благоустрояването и хигиенизирането на населените места. В резултат, за кратко време селищата в окръга промениха своя облик. На много места бяха построени нови читалища и училища, здравни и търговски заведения, различни селскостопански сгради, пътища. Направено беше много за озеленяване на населените места.

Ето тази разностранна дейност народните съвети в окръга са призвани сега да отчетат пред трудещите се.

На миналогодишните отчетни сесии пролича по-успешната дейност на изпълнителните комитети на народните съвети, а също и повишената активност на съветниците и избирателите, по-добрата подготовка на отчетните доклади. Но не останаха скрити и някои съществени слабости. Какви са те?

Недостатъчен анализ се правеше на работата на изпълнителните комитети на народните съвети, на техния стил и метод, на дейността на отделните съветници и постоянните комисии. На някои места докладите не даваха отговор, как са изпълнени поръченията и предложенията на избирателите, в тях не бяха разработени въпросите на образованието и за повишаване културата на населението, не се говореше за съвместната работа с организациите на Отечествения фронт

и пр. Особено много тези недостатъци проличаха на годишните отчетни сесии на народните съвети в с. Килифарево, с. Драгопирново и други.

В окръга вече се състояха първите годишни сесии за отчетане дейността на народните съвети през 1960 година. Какви по-основни слабости бяха допуснати?

В селата Беброво и Кон-стантин те не бяха подготвени добре. Много късно — едва 2-3 дни напред бяха обявени денят и мястото, където ще се състои сесията. Поради това незадоволително бе и посещението от страна на трудещите се. Освен това в с. Беброво докладът беше приет само един ден преди започването на сесията.

Слабо бе посещението в с. Овча могила и в с. Венеца вода и още по-слабо бе активността на избирателите и съветниците.

А така не бива. Творческо-то обсъждане дейността на народните съвети и техните изпълнителни комитети през изтеклата година ще позволи да се видят по-добре допускните слабости, техните носители, да се препоръжат мерки за успешно изпълнение на големите задачи, които се поставят пред тях с плана за 1961 година.

Нужно е още в подготовката на сесията да се обръща по-голямо внимание на отчетните доклади. В тях трябва да намери отражение многообразието на дейността на народния съвет и задачите, които стоят пред него, доколко той е съумял да използва обществеността в своята дейност, как се прилага Законът за по-тесна връзка на училището с живота, на какво равнище е съвместната работа с Отечествения фронт, как през годината са били разглеждани и решавани жалбите на трудещите се и т. н. Това са все въпроси, които интересуват живо трудещите се и от туй, как те ще бъдат осветлени в докладите и изказванията, зависи до голяма степен интересът и активността на хората на сесията на народния съвет.

Само добре подготвените и проведените сесии с дейното участие в тях на съветниците и активна на Отечествения фронт, могат да отговорят на големите изисквания и ролята, която се отрежда на народните съвети в социалистическото изграждане на нашата страна. Ето защо, задачата сега е, годишните сесии на народните съвети да преминават на значително по-високо равнище.

Гости от Армения

В сряда и четвъртък на комсомолците от Търново гостува група млади работници и работнички участници в самодесен състав на кабелния завод „40 години“ от Октомврийската революция“ в столицата на Арменияската съветска социалистическа република. С тях бяха и артистична от Ереванската държавна опера Ангела Арутюнян и студентки от Арменияската държавна консерватория.

В сряда вечерта арменските другари се срещнаха с комсомолците от ТПК „Метал“ в селона на кооперация „Нов живот“. Танцовата трупа на кабелния завод изпълни програма от арменски, руски и български танци. Гостите пяха песни, а след това започна младежка забавна. Комсомолците от ТПК „Метал“ дълго ще помнят тази сърдечна среща.

На другия ден много работници и работнички от търновските предприятия, средношколци и трайници изпълниха селона на Дома на офицера. Пред тях гостите показаха темпераментни танци от своята същинска страна, а оркестърът изпълни арменски народни мелодии.

Самодейците от Ереван донесоха с песните и танците на своя народ много радост в нашия град. Затова от сърце им благодарят секретарят на Градския комитет на Комсомола в Търново Николай Цонев. Ръководител на групата Манук Манукян предаде на Манук младеж поздравите на комсомолците от същинска Армения.

Парк-музей

Лозето на Никола Габровски е днес фактически само един синионим. Няма я някогашната тишина на уединението, далеч от хорските очи, оазис притвореност и отдалеченост, която то е правила тъй подходящо за тайни събирания. Тайни събирания, защото иначе не са могли да се съберат първите разпространители и пропагандатори на социалистическия идеал у нас. Искрата на социализма е трябвало да бъде пазена от бурите, за да лумне в буяния неугържим огън, обжарил всичко старо, всичко гнило и ненужно по пътя на прогреса.

Преди седемдесет години, през април, когато ябълковите дървета се обичават с цветове и всичко буйно разцъфтява, неугържимите жизнени пориви на пролетта, тук, в малкото лозе, под ръководството на Димитър Благоев се събират за първи път представители на мал-

В първите дни на Четвъртата петилетка

За по-големи и трайни успехи

През 1960 година нашето кооперативно стопанство завоюва трайни и големи успехи и се нареди на челно място в скрита по редица показатели на селското стопанство. Според 1959 година ние произведохме в повече 205,000 кг пшеница, 316,000 кг царевица, 3,120,000 кг царевица, 198,000 кг памук, 126,000 кг домати, 60,000 кг ягоди, 185,000 кг ранни картофи и др., като същевременно средните добиви от тези култури рязко се повишиха.

Хубави успехи имаме и в животновъдството. По всички основни показатели презпълнихме плана и произведохме продукция за 2 милиона лева повече от 1959 година. Всичко това ни даде възможност да осигурим за разпределение на труда на кооператорите 3,718,000 лева повече от 1959 година. Освен това дадохме над 280,000 лева допълнително заплащане за всички кооператори и над 350,000 лева за надпланово производство в полевъдството и животновъдството. На един работоспособен кооператор сега се падат по 9,613 лв. срещу 5,820 лв. през 1959 година, а възнаграждението на труден нарасна с 43 на сто.

Как постигнахме тези успехи? В стопанската 1960 година ние навлязохме със сериозни поукни от слабостите през 1959 година. Преди всичко изградихме по-добре организация на труда. Преустроихме големите тракторно-полевъдни бригади от по 200-300 кооператори в по-малки полетовъдни и специализирани лозаро-овощарски и зеленчукови бригади с по 100-120 кооператори. По този начин задачите се придвижваха по-оперативно и се оказваше по-близък контрол върху работата.

Голяма роля за подобрене на работата изиграха приетите реални трудови норми и особено въвеждането на нов начин на заплащане на труда — паричния, който е по-разбираем и дава възможност да се види как работят кооператорите всеки ден, да се контролира разхода на

от Христо КОЖУХАРОВ,
преосеител на ТКЗС в с. Ресен

фонда на труда, да не се допуска разхищение.

Твърде голямо внимание отделнихме за засилване на материалната заинтересованост у кооператорите. Например, за бране на ягоди за износ ние заплащаме повече. Благодарение на това над 80 на сто от ягодите са обрани за износ и всеки килограм е продаден по 3.05 лв., а от денар е реализиран по 2.40 лева доход. За бране на памука определенихме премиялно по 0.20 лв. на килограм отбрано качество и по 0.10 лв. на килограм първо качество, което помогна памукът да се обере и навреме и да се предаде над 82 на сто само отбрано и първо качество. За тази година ние ще разширим обсега на премиялното възнаграждение за ранните картофи и домати, гроздето и др., от които разчитаме да получим значителни доходи.

През 1960 година ние извършихме удряване на животновъдните ферми и започнахме тяхното механизмиране, което

ще завършим през тази година. С монтирането на двата доволни агрегата тип „Рибена кост“ ние ще доим механизмирано над 85 на сто от кравите, а след окончателното завършване на механизацията и фуражната кухня за свинефермите ще започнем да прикриваме за угояване по 1,500-2,000 прасета на един свинеledge.

Голям успех за стопанството е пускането в експлоатация на вибробетонния цех, който ще задоволява нуждите на кооперативните стопанства от окръга с колове за лозя и парникови — каси, и биоминициални пех, ще произвежда технически биоминици и витамини В-12 за животновъдството.

Тази година са създадени по-добри условия за изпълнение на производствено-финансовия план. В полевъдството, лозарството и градинарството ще бъде приложена нашето комплексната механизация, ще бъдат водоснабдени парниковите отделици на зеленчуковите градини и др.

Сега кооператорите от бригадите и фермите усилено се подготвят за нови по-големи успехи през 1961 година.

ПО ПОЧИНА НА В-К „РАБОТНИЧЕСКО ДЕЛО“

НА БОРБА ЗА ВСЯКА СТОТИНКА, ЗА ВСЕКИ ГРАМ, ЗА ВСЕКИ САНТИМЕТЪР! Командировката продължава

Както обещаха Стотинка, Грам и Сантиметър, така и направиха. Отпочинали добре в хотел „Шипка“, в ранното утро те взеха една лека кола от „Комунални услуги“ и право в с. Върбовка.

В селото не можах да разбера, че са дошли неканени гости. Грам разбра къде се намира стопанският двор и изкомандва на шофьора. Там те напълно се уединиха, че фуражките се разпиха, както беше вече писано преди два броя във вестник „Борба“.

— А виж как това какво е!

— рече Грам на Стотинка, който потренираше от тинкия ветрец. — Какви са тези камъри от тор. Няма ли най-после да ги извозват по нивите?

— Ох, не се чувствавам добре като гледам как пропихават времето си. — промълви Стотинка. — Така ли ще увеличават добивите, така ли ще расте възнаграждението на трудолюбия?

Ядосана, тя предложи на другарите си да се върнат в Търново.

Без да се отбива, някъде, групата се отзова направо в горнената фабрика „Васил Коларов“.

— Дано тук ни зачетат! Чуех, че работят по почина на сливница — сподели Стотинка.

Директорът Джевет Чаушев, като ги видя, много се зарадва. Той ги помоли да поговорят с копринарките.

— Приятно ми е! Венета Бързена се казва — подаде ръката си една точачка на Стотинка. — Знам какво ви интересува. Ние сме една група Аз и Калинка Арнаудова сме точачки, а Недка Йорданова ни подава пашкулите. За 15 дни от новата година постигнахме такова подобрене на рандема, че аз спестих 145 лева, Калинка 80, а Недка 113.

— Тук ме зарадваха и взе

да ме отбоява главата — обрече се Стотинка към Грам, заел се да обяснява нещо на Сантиметър.

Групата продължи из производствените зали. Навсякъде ги посрещаха работнички, като разказваха за усилията си в борбата за пестене на материал.

— За днес стига! — повелително отсече Сантиметър. — Утре предсещам да надникнем в кооперация „Нов живот“. Да видим търновските шивачки обща ли ме.

Грам разтвори бележника и предложи една командировка до с. Овча могила.

В това време се приближи тричленна делегация от с. Резач, Портаи, така се казваше единият от тримата, поздравиха ги.

— Другари, елате из нашия Еленски край да видите как Метесето пазни машините. У нас в с. Резач от вършитбата стои една вършачка. Ще й се поинтересуваме, а още хляб има в нея.

— Заповядайте, другари! Тук е студено, да влезем вътре! — учтиво ги покани Стотинка и всички влязоха в хотела.

Какво са говорили и как са се утомили, не можахме да разберем, защото имаме друга работа.

за първата социалистическа сбирка

кото социалистически дружини и решават през лятото на 1891 г. да се проведе учредителният Бузлуджански конгрес.

Времето е сложило своя неумолим отпечатък и върху това място и само възбуждането би могло да възстанови отдавнашността. От миналата година обаче започна превръщането на този кътче от Търново в парк-музей на първата социалистическа сбирка.

Още сега бъдещият исторически парк придобива все повече. Застроена е наново въз основа на предишния план старата колна в осто, където са се събирали социалистите. В нейните две етаж ще бъдат подготвени есеонални за първите, младежески стъпки на социализма у нас. Напълно ще се укрепят и за-

здрави хинката в лозето. А наоколо вече се зеленеят паркет, пресичан от настлани с дъски алеи. Прокърва се водопровод и не след много тук ще заструн блестящ водоскок. Но паркетът ще бъде продължен и на запад и ще обхваща значително място.

През април Търново ще бъде място на едно забележително събитие — чествуването на седемдесетгодишнината от първата социалистическа сбирка у нас. Дотогава ще бъде завършен и този парк-музей, като оригинален паметник на тържеството на социалистическите идеи, започнали своето организирано шествие от малкото лозе на Никола Габровски.

Д. Филипов

21 — Ден на родилната помощ

Я
н
у
а
р
и

Така я знаят всички родилки — внимателно, мила и сдържана. Цели 18 години, като истинска майка, акушерката Виолета Геннова от акушер-гинекологическото отделение при Окръжната болница в Търново извършва безупречно своята работа.

Не сега детето, чия ръка му силно в устичата преварена вода със захар, били майчината или тая на акушерката...

Всяка година Народната власт полага все по-големи грижи за майката и подрастващите в нашата страна. Утвърди се хубава традиция 21 януари да се чествува като ден на родилната помощ. В този ден българските майки изразяват дълбоката си благодарност към Народната власт, към лекарите и акушерките за денонощните грижи, които се полагат за тях и децата им.

България е втората страна в света, въвежда безплатна медицинска помощ. С новото здравно дело се поставиха солидни основи за охраната на майчинството и детството, за охраната на труда, за правата на майката и жената.

През 1959 г. майчината смъртност у нас е била 0.20 на хиляда. В същото време то си показател се движил от 3 до 7 на хиляда в капиталистическите страни. Така беше и у нас преди 9 септември 1944 година. Тогава само 4 на сто са раждали в родилни домове, а в селата 1.6 на сто. Не съществуваша закон за закрила на бременната жена или майката. През годините на Народната власт расте непрекъснато броят на родилните заведения.

В Търновския окръг работят 412 лекари, 150 акушерки и има разкрити 16 родилни отделения. Въпреки всеотдайните грижи на Народната власт, раждаемостта в нашия окръг е една от най-ниските в страната. През 1946 г. тя е 9.6 на хиляда, през 1959 г. 13.3.

В родилния дом при Окръж-

ната болница през 1960 г. са родени 622 деца, а са прекъснали бременността си по собствено желание 409 жени.

През изтеклата година, благодарение на добрата работа на женската консултация в града ни са регистрирани до 3-я лунарен месец 276 бременни, до 5-я месец 157 бременни и над 7-я лунарен месец — 15 бременни. Патронажните акушерки и лекари са направили общо 2,221 посещения, от които преди раждането 1,015 и след раждането 1,206 посещения. В консултацията кабинет от лекарите са прегледани 13,343 жени. Не се допуска нито едно раждане да стане вън от родилния дом.

Тези цифри сочат огромната работа, извършена в акушерския сектор. Борбата с детската заболяемост и смъртност е стояла винаги с цялата си острота пред колектива на отделението: през 1946 г. детската смъртност е била 106 на 1,000 живородени деца, а за 1959 г. 33 на 1,000 живородени деца. Намалването на детската смъртност повече от 3 пъти се дължи на постоянното подобряване на условията и грижи за бременните жени и майки.

Успехът в нашата социалистическа Родина за създаване на майчиното и детското здраве са безспорно големи. България през 16-17 години беше на предно място в света в високата си майчина и детска смъртност, а сега е на едно от първите места по ниска заболяе-

мост и смъртност.

Огромен дял в това велико дело, в тази високочуманна и благородна дейност във всяка краища на родилната се пада на нашите акушерки. Голяма е армията от тези скромни, обичани и търсени от жените труженички на социалистическия здравен фронт. Трудният живот на мнозина от тях поставява низ от примерни подвизи, особено в селата на планинските райони, където акушерката преодолява много и трудни пречки, за да помогне на раждащата жена, за да даде съвет на младата майка, да насочи правилното развитие на новите хора от най-ранните дни на самостоятелния им живот. С каква вяра прекриват прага на родилните заведения хлядите бременни по главове и села, спокойни, че дават два та живота в сигурни ръце!

Тежък, отговорен, но мил и благороден е трудът на акушерката, който и да се намира тя — в постоянене зали на големите родилни заведения или в малкия чист и светъл селски родилен дом. Винаги и навсякъде тя умее да подпомогне илюването в живота на тези нищо неразбиращи беззащитни същества — децата. Не издават свои първи крици нейните очи, под нейните сръдни ръце. Да дават човешки живот, да гледат плодотворно своята работа — живите хора, това е наистина подвиг.

Но колко труден и търпелив беше пътят на акушерката в борбата с невестите баби, дока-

Вие, бразди читатели, може би отговаряте откъде е широка и изпълнена с толкова топлина и робост майчиния усмивка на кооператорката Йорданка Димитрова Костикова от с. Яковци? Тя има ведно омилка Митко, петоме на Йорданки. Нека й е честито! Снимки Г. Мусински

то спечели доверието на жените, за да изразне вече у нас, като извънредно ценен работник в борбата за подобряване майчиното и детското здравеопазване!

Жената у нас се включва с ентусиазъм и жар в строителството на социализма, създава още по-здраво семейство — основа на днешното наше общество и възпитана ново поколение строители на социали-

стическото общество. Създателката на живота, жената-майка има задължения с цялата си сила на своята майчина любов, да се бори още по-упорито срещу всеки, който се опита да хвърли света в нова война срещу всеки, който заплашва живота и щастието на децата.

д-р И. БЪЧВАРОВ,
акушер-гинеколог

Подценен въпрос

Известно е голямото значение на нагледната агитация за разгаряне на социалистическото съревнование сред трудолюбивите и предприемчивите сред труженниците от кооперативните стопанства.

В какво състояние е нагледната агитация в района на Б. П. Ленин в с. Върбовка?

В лошо! Това действено средство е подценено и занемарено. Специалните плакати за написване на лозунги не се поддържат добре и почти са разрушени. Изпотрошени или най-малкото разкритени са и изработените през 1959 година табла за отчитане на съревнованието. Така е, защото през януари 1960 година никой не ги потърси, не бяха попълвани редовно.

Въпросът за нагледната агитация се подценява и през на-

стоящата година. Вече сме влязла втората половина на м. януари, а и досега не е поставен нито един лозунг или диаграма за новия план. От нищо човек не може да види във фермите или другаде в селото, как се изпълнява планът за млекодажба, какъв е дневният прираст на телетата, какви планове имат отделните ферми, членачи на животни и пр. Не личи също така какви обещания са дали животновъдите, как ги изпълняват.

Вече бяха изнесени случаи за разхищение на фуражи. Би следвало да се появят мълнии или тревоги и ударят разчитателите, но това не се прави. Ясно е, че има примирение по отношение на тези въпроси. Наложителна е по-дългата намисла на Общинския комитет на БКП.

З. Захариев, дописник

По-голямо внимание на украсата!

И досега никой от Беляковци не се е замислял за украсата на училищния салон, в който стават всички културни мероприятия. Влезеш в него, заглеждаш се и оставаш с неприяно впечатление. Всичко на всичко в него има два портрета и те са закачени толкова високо, че не се виждат добре. Високоговорителят виси във въздуха, закачен с тел на един гвоздей. Двете табели

„Нази чистота!“ и „Забранено е пушенето!“ допльват цялостния вид на украсата.

Нима толкова няма възможност да се напишат няколко постоянни лозунга? Тук вина имат училищното ръководство, читалищните дейци и комсомолската организация.

Крайно време е да се помисли за украсата на салона

Ст. Нейков, дописник

Трибуна на пропагандиста

На достъпен език

Като пропагандист на просветно звено на Партията работя вече 7-8 години. Придобитият опит и най-вече подготовката, която получих в партийната школа, ми дават възможност да преподавам на достъпен език по политикономия, икономика на промишлеността и други дисциплини.

Тази година ръководя просветно звено, което изучава икономика на промишлеността първа година. Участвуват 17 слушатели, от които 16 с основно и 1 със средно образование. Трябва да поясня, че всички слушатели вече изучава политикономия първа и втора година.

Добрият резултат в просветната работа зависи много от преподаването на материала. Изхождайки от това, пицати съм се стремил да го представя на достъпен език. В подготвяната ми основно помагало е учебникът, записките, които имам от школата и друга литература. Но като технически ръководител на кооператива, аз следя редовно както от партийния орган „Работническо дело“, така и от местния вестник „Борба“, материалите, отнасящи се до стопанските въпроси, като изпълнение на плана, изказвания на първенци от производството и други.

Това ми дава възможност да се запознавам със специфичността на производствения и отделните предприятия и да конкретизирам с подходящи примери разглежданите теоретически въпроси.

Нима да скрия факта, че ин-

тересът на слушателите е по-голям, защото се разглеждат въпроси, които всеки ден срещаме в нашата работа. Като показател за по-големия интерес е и посещението на занятията. От проведените 10 занятия само на едно са отсъствували 3 слушатели и на 3 по двама, а другите са със 100-процентово посещение.

Какви нагледни материали използвам в моята работа? Предимно диаграми.

В работата на просветните звена от голямо значение е активното участие на слушателите в събеседванията. Тук не мога да не призная, че има още да се желае. Получава се така, че само няколко души, предимно едни и същи вземат участие.

На едно от последните съвещания с пропагандистите от нашия град, състояло се в окръжния партий кабинет, пропагандистът д-р Чернев разказа как е успял да накара повече слушатели да участвуват в събеседванията. Той, например, си записвал на всяко занятие кой взема участие и през няколко занятия ги прочитал и тези, които никак не са се изказвали, започвали да се изказват.

Започнахме изучаването на Заявлението и Обръщението на Московското съвещание. Правилното разглеждане на тези исторически документи ще ни помогне да обогатим нашите знания още повече.

ДИМО ДЖУРОВ
пропагандист в ТИК „Трънско-на“
— Б. Търново

Любов към семейството

Семейството е оня кът, където човек за първи път преживява, за да възвие, че е дошъл на света. То е топлото крило, което те закриля, за да растеш и сам да разпериш крила за полет, то е светещият прозорец във вечерта, когато се прибираш уморен от работа, то е красивото днес и щастливото, утре в човешкия живот.

Да се говори за семейството днес е наложително. Комунитетският морал най-добре се изживява в семейството, в неговото запазване, в правилното възпитание на децата, радостта и грижите на мама и тате.

Минаха онези дни, когато семейството се ораздава под силата на родителската дума, която се стоварва върху младите хора, за да разбине затрептялата любов в гърдите им. Нашата младеж сега, укрепнала и нова, сама обезпечава пътя си напред.

Бракът обаче трябва да стане голямо събитие в живота на човека, нещо като влизане в Партията, както казва Пазленко. Само така ще се избегнат всички сътресения, които станаха доста значими в живота ни, събития, които пълнят колоните на вестниците, залята на съда и в края на краищата от тях най-много страдат детските сърца.

На какво се дължи това, че никой от съвременниците ни, сами изборили човека, с който да делим грижи и радости, после сами развалят своя дом? Може би това се случва, защото хората в общата си дружба малко различават харесването от дълбокото човешко чувство, може би и за това, защото прекомерната независимост на човека се пренася и у дома му, там, където уважението, отстъпката, разбирателството, трябва да вървят в крак с обитателите на дома.

Отношенията в семейството трябва да бъдат така здравоспоени, че никакви сътресения не бива да ги разрушават. В такава обстановка децата израстват не само физически здрави, но и морално укрепнали.

Родителите със здрави отношения в семейството могат лесно да посочат на своите деца лошото и доброто в живота, да им открият пътя на морално израстване.

Понякога образованието не е гаранция за здрави отношения в семейството, за правилно възпитание на подрастващото поколение. За таква хора народът ни умно и казал „Остави го, више образование, но без домашно възпитание“.

Колко важно е родителите да бъдат загрижени всеки ден за децата, да бъдат чисти, уютни и топли, да владеят творческата

мислеха, трудът да бъде най-важният фактор за всички членове на семейството.

Нак ще убедим децата си, че трябва да се работи, че трудът е гордост за всеки гражданин, ако позвънят в къщи и извикат родителите на бригада, а те изпратят детето да каже, че родителите ги няма. Примерът навсякъде е заразителен, но в семейството повече от всякъде това звучи със страшна сила. Нашите деца, чрез нас, чрез нашите очи, мисли и дела опознават и обикват живота. Ние сме тези, които ще им създадем празници, ще наситим делиците им с творческо напрежение, ще им покажем знатните хора на труда, ще ги развълнуваме с героите от книгите, ще ги направим хора.

Семейството трябва да се чувствава монолитно, здраво и родителите са длъжни чрез различните си постъпки да посочат на своите деца, на каквато и възраст да са те, че и те могат нещо да направят за общото, за дома.

Мъничкият принос в семейството, вложен от детските ръчички, трябва да се поощрява, да се направлява. Ако така поставяме, няма да има деца, които да бягат от труда, няма да има юноши, които да търсят „лекото“, да се обижат, да се карат, когато ги наказват да копаят.

Политическият ни живот, трудовото напрежение в предприятието, стопанството или учреждениято, темпът на нашия живот, трябва да се пренася в семейството не с крик, сценки, параници поради уморени нерви, а да звучи тихо и убедително във вечери, когато всички членове на семейството са около масата. Децата трябва да свикнат да уважават своите родители, да дават да изразят това уважение, в помощта при приготвяне и разнасяне на масата, защото мама е уморена. Да прочетеш уважение в детските очи, да намериш отмяна в детските ръце, това значи, че трудът ти за възпитанието не е отишъл напразно.

Семейството трябва да дава условия за крилат полет. Когато родителите не се занимават с дребни и малки неща, когато еснафщината не се шири в душата им, Семейството откърля първите кълнове на общия път. Най-дълбоките преживявания в съзнанието на нашите деца следва да са свързани с големите задачи на времето. Не религиозните празници, че трябва да се чувствуват в семейството, а паметни дати, като приемане децата в пионерската организация и Комсомола. Девети септември, Първи май, Велики октомври и т. н.

Русенската филхармония ще гостува в Търново

На 23 януари — понеделник от 17 часа учащите, а от 19.30 часа трудещите се от г-р Търново, които имат възможност да присъствуват на концерта на русенската филхармония. Под диригентството на Илия Темков ще бъдат изпълнени творби от Чайковски — „Симфония № 5“, „Италианско ка-

прино“, и „Божествена увертюра 1812 година“.

Русенският симфоничен оркестър е създаден през 1948 година. Участвувал е във всички национални прегледи, където се е представял много добре. През 1955 заедно с народната опера — Русе той гостува в Темешоара — Н. Р. Румъния.

Запяхана тича майката от работата. Тя е поругана хубава, бащата носи цвят, сестричката е купила книга, написана умно. Домът ще събере всички и малката пионерка ще разбере какво голямо събитие е влизането й в организацията. Вниманието на мама и татко, на всички от къщи я задължават да гледа на този ден като на голямо събитие.

Какви мигове има в семейството, свързани с ежедневието, които родителите трябва да направят празници, те семейството да светлей, да пламне и хората да растат в него, мъхът да се превърне в пера, крилата да укрепват и то така здраво, че когато се разперят, полетът да бъде към сънянето.

И най-важното, семейството, здравото семейство отхранва и своите членове обик към семейството изобщо. Така се ражда здравият усет не само към живота, а и към семейството, основната единица на социалистическото общество. Носителят на новия комунистически морал, човекът на нашето бъдеще и настоящето, трябва да носи в сърцето си култ към семейството, за да може, когато узрее и реши да създаде свое, то да бъде чисто и здраво.

Само така хората на нашето време ще разпространят великата поведла на съвременето — създаване на нов човек със здрав комунистически морал.

Сл. МИТОВА

ИЗ ПОСЛЕДНАТА ПОЩА

С лице към най-важните задачи

Добро впечатление прави брой 1 на многотижния вестник „Път към комунизма“ — Обединение. Уводната статия, озаглавена „Да призовем план за 1961 година“ третира един много важен въпрос. Като се посочва, че планът на кооперативното стопанство, е напълно реален, в нея се отбелязва, че за неговото изпълнение са необходими енергични мерки, които още от първите дни и месеци на годишната плана да се изпълнява ритмично.

В статията се обръща внимание, че много важно условие за изпълнение на годишния план е създаването на крепка трудова дисциплина, поради което не бива да се допуска губене на ценно време в празнуване на имени дни, религиозни празници и други.

На първа страница под рубриката „Опитът на челиците — опит на всички“ започва статията Пауна Цонева разказва как кооператорите от зенето са получили през изминалата година по 4.600 кг захарно цвекло. В същия материал се съобщава, че кооператорите и кооператорите от зенето се готвят през настоящата година да постигнат още по-добри резултати.

На същата страница е отпечатана сводка на кое място са бригадите и фермите в съ-

Трудът възпитава хората. Това знаят и малките виец-нации. Децата участвуват в озеленяването на парка Бай Мао в столицата на Демократична република Виетнам — Ханой.

С небивал интерес

Велико е значението на документите, приети от Съвещанието на представителите на комунистическите и работническите партии в Москва. Въпросите, засегнати в тях са животрепущи, актуални. Те винаги ще стоят в центъра на вниманието на трудещите се от нашата Родина.

В редакцията се получават писма и дописки, в които се съобщава за интереса, който хората проявяват към историческите документи, за изучаването им.

Другарят Петър Панчев от Овча могила ни пише, че от 12 януари във всички просветни звена е започнало разглеждане на тези документи. Навсякъде кръжочниците вземат активно участие при обсъждането им.

За усилено изучаване на историческите решения, взети на Московското съвещание, ни съобщава и другарят Кирил Растанов от ДП „Металургия“ — Горна Оряховица.

ПРОТИВ РАЗПУСНАТОСТТА И ПИЯНСТВОТО

В борбата против алкохолизма издателството на БКП — библиотеката „За комунистически морал“ в края на 1960 година пусна прекрасната брошура „За разпуснатостта и пианството“ от В. Синайск.

Брошурата съдържа 21 раздели — поделения и всяко от тях е наистина с много данни и примери, с много топлота и сърдечност към ония, които страдат от алкохолния бич.

Всяка страница, всеки ред ясно, убедително и внушително говори, че „реките започват от ручейчета“ — пианството от една чашница.

Брошурата е написана на лек и цветист език и в нея много увлекателно е изложено, че всичко започва с „мъничко“ — сто грама за напояване, „за компания“, проследено е по-после как идват помрачени дни и големи горчивини, за да се стигне до „доброволното безумие“, в което любителите на „зеления змей“ застават най-често с присъщи явления „чужди на нашия строй“.

В брошурата е намерил място и безсърдечният, груб алкохолен баша, който е безжалостен към близките си и по този път губи детето си. Описано е как младежи вършат възмутителни и пиански сцени под влиянието на алкохолните пари, как други падат от след първата чашка за „настроение“ и т. н.

Подчертани са добрите традиции за „попояване“ на здрави първи златеци и др. Вярно и правдиво са дадени констатации, че „колективът е могъща сила“, че „Комсомолците са противници на „зеления змей“ (пианството)“, че „те ще отсекат главата още в зародиша на тоя змей“, че известни руски писатели — Пушкин, Успенски и пр. добре грантуват проблема за алкохолното зло — борбата с пианството, но... те са още много малко!

Необходим е, казва Синайск, и „Хубав художествен филм, който да изобрази и бичува пианството. Това ще има голямо възпитателно значение“.

Брошурата на авторката изобилствува с отличен пропаганден материал за борба против алкохолизма и е ценно помагало за всеки борел за трезвост.

Демос — адвокат

Списание „Ново време“ кн. 1

В редакцията се получи кн. 1 на сп. „Ново време“ — теоретичен орган на Централния комитет на БКП, със следното съдържание:

Забележителна промяна на единството на съветското комунистическо движение и на теоретически дух на марксизма-ленинизма. Използването на план за 1961 година е напредък, на реален — Р. Дамков. За мирния и не мирния път на развие на социалистическата революция — Р. Пинев.

Амо изказник — екологизъм — Т. Трелованов.

Статията движение в капиталистическите страни — П. Цолов.

Модернизацията на напредната техника — важен фактор за ускорено развитие на икономиката — Г. И. Вутов.

МЕЖДУНАРОДЕН ПРИГЛЕД.

СТРАНИИ НА КОРЕСПОНДЕНТА

ИЗ ПРОГРЕСИВНИ И КОМУНИСТИЧЕСКИ ПЕЧАТ

КРИТИКА И КНИГОШИС

П. ПЕТКОВА

40 ГОДИШНИНАТА НА ИТАЛИАНСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ

НЕПРЕКЪСНАТА БОРБА В ИНТЕРЕС НА НАРОДА

На XVII конгрес на Италианската комунистическа партия в гр. Ливорно след остра борба между различните течения вътре в партията стана разцепление. Личното крило, което представляваше една трета от всички членове, напусна конгреса и на 21 януари 1921 г. на свой конгрес провъзгласи създаването на Комунистическата партия в Италия. Нейни основатели бяха Антонио Грамши и Паламиро Толати.

Италианската комунистическа партия бе създадена в обстановка на жестока класова борба, когато италианската буржоазия, напалена от революционния подем през 1919—1920 г., тръгна по пътя на установяването на фашизма в страната. Първата и най-важна задача, която ИКП трябва да разреши, бе да слепи прогресивните среди, за да се спре настъпването на фашизма. Силите за това обаче не и стигнаха, макар че напредничавата част от италианските трудещи се, които искаше да следва примера на руските работници и селяни, я поддържаше. Причините за това бяха много. Корените на марксизма в страната и в социалистическото движение бяха още слаби. Ръководството на партията беше в ръцете на група леви опортюнисти, които се

Сега в 87 страни на света действуват комунистически партии. Те обединяват в своите редове над 36 милиона души. Това е забележителна победа на марксизма-ленинизма, огромно завоевание на работническата класа.

Из „Заявление на съвещанието на представителите на комунистическите и работническите партии“

стремяха да я превърнат в сенат, откъсната от трудещите маси и негодна за политическа дейност. Партията страдаше от организационна слабост, липсваше и единна политическа линия.

През 1923 г. начело на ИКП застанаха Грамши и Толати. На следващата година в нея се вля групата на привържениците на Коминтерна от т. н. максималистка (центристка) партия. Силата и влиянието на ИКП започна да расте и още същата година 19 нейни представители бяха вече избрани за депутати в парламента.

През 1926 г., въпреки дейността на терористичните „извънредни“ закони, Италианската комунистическа партия бе единствената партия, която не излизаше от легалността и продължи героичната си борба против фашизма за защита на жизнените интереси на трудещите се. От този момент в продължение на 18 години ИКП беше преследвана и приуде-

на да работи при най-големи трудности. През този черен период на фашистката диктатура на Мусолини тя даде големи жертви. 90 на сто от всички затворници и 80 на сто от всички заточени бяха комунисти. Един от тези верни народни синове бе и Антонио Грамши — основателят и организаторът на Партията, който след 11-годишни изтезания умря в затвора.

Наследила най-добрите традиции на националното възраждане и на италианското работническо движение, въоръжена с марксизмо-ленинска теория, Партията не престана да се бори за мир и прогрес на италианския народ. Комунистическото ръководство решително и неотклонно превърнаше военни авантюри на фашизма, спасиха честа на Италия като продължава да работи си по бойните полета на Испания в борбата й за национална независимост и демократична република. Те зоваха народа на борба за защита на мира, организираха стачки в знак на протест сре-

щу войната. А когато Италия се окажа под ботуша на хитлеристките окупатори, комунистите грабнаха оръжие и призоваха целия народ на борба за изгонване на нашественика. Комунистическата партия стана организатор на мощно партизанско движение в страната, в което участваха стотици хиляди италиански патриоти.

След войната ИКП разгръна широка борба за демократично обновиение на Италия. Тя положи много усилия, за да заличи изгрозеното в борбата против фашизма единство на демократичните и народни сили, да създаде правителство, което да е в състояние да проведе коренни реформи в интерес на широките трудещи маси — да бъдат ликвидирани крупните промишлени монополи, да се даде земята на селяните, правилно да се разпределят националните богатства.

За изтеклите 40 години съществувала последователна и героична борба Италианската комунистическа партия пуска дълбоки корени сред трудещите маси и стана за тях единствения сила в Италия, която се бори твърдо и неотклонно против фашизма, против настъпването на реакцията и чуждинването на страната. В агресивната американска политика, партия, която дължи много знания на справяне с изисквания, знамето на демократична свобода. За тези години тя създаде организационни и политически кадри, предани на де-

В „БОРБА“

Стр. 2, бр. 10 от 21.1.1961 г.

- ☆ Отстраняват повреда при над 200 градуса горещина
- ☆ Една майка е върната на децата
- ☆ Имущество спасено от пожар
- ☆ Честност в отношенията между хората
- ☆ Упорита издънка на еленските чорбаджии
- ☆ В Дъскот, вместо улеснение, затруднение
- ☆ Обиди в автобуса
- ☆ Къде са санитарните органи?
- ☆ Селскооп изпълни месечния си план
- ☆ Ситни вести от окръга

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

БОРБА

Постъпка, присъща на човека

Не един път е писано, че след всеки изминат ден в нашето социалистическо общество расте културата на трудните хора. Човек се превъзпитава към честност и любов в своята работа. Такъв е случаят с магазинера на памучни тъкани и трикотаж при „Наркооп“ в гр. Елена Славя Иванова. Той е известен в района със своята любовност, винаги усмихнат и отзивчив. Подреденият му магазин с привлекателните витрини спира минувачите на горния площад. Затова

в магазина винаги има купувачи.

В началото на месеца между многобройните клиенти бе и сервитьорката от ресторант „Байкал“ Гинка Христова, която преди месец се омъжи и бе направила два пакета сувенири за подарък.

Прибрайки топчетата от плат, Славя Иванова намира до тях портфейл с крѝла сума 600 лв. и го прикѝта. Само след няколко часа смутена и зачервена влиза в магазина Гинка Христова и запита дали магазинерът е намерил нещо. Както винаги вечно засмѝнат Славя и предава портфейла. Безкрайна е благодарността не само на Гинка, но и на нейния млад другар към честната постъпка на Славя Иванова

К. Василев, дописник

Над предвиденото за месеца

Обещанията на търговските служители при селскооп в с. Овча могила за преизпълнение на плана вече се превърнаха в дела. За първите десет дни на януари те надминаха предвиденото по плана за целия месец. В търговията на дребно при план 93,000 лева са продадени стоки за 97,000 лева, в общественото хранене са постигнали 14,500 лв. повече от месечния план.

Съревнованието между служителите от Овча могила и Червена се подема с нови сили за подобряване на културното обслужване и по останалите показатели.

П. Панчев, дописник

Самоотвержени граждани

Преди известно време в жилището ми на ул. „Георги Димитров“ 49 в Г. Оряховица избухна пожар като последствие от небрежността на продавачката на хляб от кооперация „Славянка“ К. Кумпикова. Магазинът е на първия етаж. В момента на пожара в къщи нямаше никой, освен моя стар баба.

В 11 часа избухва пожарът. В съседство се намира работилницата на кооперация „Автомобила“. Председателят на

кооперацията др. Кръзов и партийният секретар др. Базов организират целия колектив за спасяване на имуществото ми и с много усилия то беше спасено и съхранено от тях.

Издавам голяма благодарност на ръководството и целия колектив на кооперация „Автомобила“ за тяхната отзивчивост и самоотверженост, които са пример за всички граждани.

Ив. Гешев

Не заслужаваме обиди

Неотдавна водих двете си малки деца при лекар в Горна Оряховица. След прегледа дълго чаках за лекарства, а после едва успях да се покача на рейсовата кола № 20-10, която трѝгна за Първомайски 2 в 17.15 часа. Всички места бяха заети.

Аз държах в ръце чанта и едното дете, а другото се държеше за мен. Едва стоях на краката си, очаквайки, че всеки момент кондукторът ще ми освободи полатамето ми се мислех като майка с дете до 3 годишна възраст. Той не се сети, докато един гражданин

не му направи забележка. Тогава кондукторът ме погледна да съм дала детето в някой от седналите пътници. Но това не е редно.

Предварително предупредих кондуктора, че ще слизам на разклона, както винаги дотогава. Той забрави за предупредението ми и колата спря чак при селствата. На разклона му напълних дак, но той се подигра на думите ми. Това още повече ме възмути, а пътниците започнаха разпирания с невежливия кондуктор.

Анка Тр. Събева

учителя и с. Първомайски

Огнеборците на своя пост

Сигналният звънец известява тревога! Огнеборците от противопожарна охрана гр. Павликени току-що са излезли на почивка след учебния час, но саоча за минути заемат места за си.

Пожарът е в града. Огнените езици са обхванали жилища на пристройки в близост с жилищни сгради. Трябва да се действа бързо. Огнеборците минувено построяват лентите и за късо време потушават пожара.

По това са само минути или часове от живота им. Останалото си време те оползотворяват в изучаване на противопожарното дело, на слушат политически информа-

ции и беседи, чатат страниците на литературата.

Свободното от занятие време те прекарват в спортни занимания. Любима игра на всички е волейболът. Техният отбор участва във всички градски волейболни турнири и винаги заема челните места.

Главната цел на огнеборците обаче си остава бдителността за опазване на държавното и народното имущество. За да се предотврати пожара в района, те често правят проверки по предприятия, учреждения и частни жилища, нагата дават указания и посочват нередностите.

Йорд. Друмев, дописник

Механизаторът Борис Цанев от Гухиндоската МТС се отпуща ръце и през зимата. Той използва всяка минута, за да провери, ремонтира и подготви селскостопанските машини за пролетните работи.

В момента той сменя лагерите на люляциниците. Снимка: З. Захарев

Критиката помогна

По повод на критиката, отпращана към пътниците от село Присово в брой 149 от 13 декември м. г., вече са взети съответните мерки. На съвместно заседание партийното бюро и комитетът на отечествено-фронтовската организация, в присъствието на началника на доброволния отряд се взе реше-

ние членове на доброволния отряд да дежурят при качването на пътниците в автобусите и да следят за реда.

Сегашните пътници се нареждат по двама, качват се и слизат така както изисква правилникът за движение на моторните превозни средства.

И. Йонков

Кратки вести

ЛЕКЦИЯ на тема „Бракът и семейството“ изнесе в с. Словенци др. Янка Марковска от сръжната лекторска група.

С ГОЛЯМ УСПЕХ средношколците от с. Орловец изнесоха пиесата „Съвест“ от Емил Махов.

РАЙОННО СЕМИНАР ЗАНАТИЕ, второто поред, се състоя в Търново с пропагандните учители. Темата бе: „Научно-атеистичното обяснение на света — важно условие за комунистическото възпита-

ние на младото поколение“.

ДВУДНЕВЕН СЕМИНАР по физическо възпитание бе организиран в Килифарево с началните учители от района на общинските народни съвети в Килифарево и Дебелец.

С „ПРИНЦЕСАТА НА ЦИРКА“ Търновският държавен театър гостува в гр. Елена, с. Килифарево и др.

КИНОЛЕКТОРИЯ на тема: „Строителство на жилищни сгради с едри панели“ организирана в кино клуба „Трапезица“ — Търново научно-техническото дружество при Окръжната строителна организация. Доклад изнесе арх. Иван Петков.

„ДЪЩЕРЯТА ЗАВЪРША“ — тази пиеса представиха в своето село средношколците от с. Паскалевец.

ВЕЧЕР НА БОТЕВ се състоя в с. Джулюница. На другия ден театралният колектив представи пиесата „Жених“.

(По дописки на Ф. Филипов, Г. Суванджиян, Ст. Цонев, К. Василев, Д. Косев, Ив. Иванов и Ст. Киров)

в. БОРБА

ГЕРОИЗЪМ В ЕДИН ОБИКНОВЕН ДЕН

Стрелката на паромера показва 10. Разходът на пара е голям. Като сенки се мъркат сред големите парни котли фигурите на техници, работници от Парова станция при ДИП „Васил Левски“ — Търново. Както винаги с потни чела, носещи засмени лица те посрещат свърхнапрежението на парния котел в последния ден на месеца. Още малко усилие и планът ще бъде преизпълнен.

Смяната завършва своя работен ден и предава работните места в образцов вид и изправни машини.

Стефан Бояджиев, дългогодишен и опитен работник, ст. опитар в паровата станция, след смяната не си трѝгва, ако не е проверил машините, инсталациите за омекотяване на водата да бъде сигурна и да има вода за парните котли, апаратурата добре ли действуват, в какво състояние е подвижната сара.

Вай Стефан спокойно отваря вратичката на скаринка и замисляното му лице изведнѝж става сериозно и замислено. Станала е авария.

Без да губи време огнярят отива при техническия ръководител на паровата станция и развъзвляувано докладва:

— Другарю началник, от 10-ти и 11-ти ред на подвиж-

ната сара има паднали по 4 скаринки. Откъде ще започнем работата?

След малко техническият ръководител Мочев и двамата старши опитари Стефан Бояджиев и Тодор Александров са пред вратичката на подвижната сара на парния котел и уточняват как най-бързо ще отстранят аварията, именно предвид високата температура на огневото пространство 700-800 градуса целзиеви.

Повредата е сериозна. Всяка минута е скъпа. Следват ясен и строг разпоредби. Сменният опитар да спре действото на котела! Да се намаля парата на 3 атмосфери! Да се спре потокът на пара към ДИП „В. Левски“ и ДИП „Победа“, а да се отпрати само към ДИП „Балкан“. Ще спазват вярката на бирена фабриката, която струва 40,000 лева на държавата.

За отстраняване на опасността се притича смяната със старши опитар Марин Борисов. Очите пламтат, всеки мускул и нерв са напрегнати. Как ще се влезе при такава висока температура, ще издържи ли организъмът, ще се отстранят ли аварията за час или два?

И ето, след настъпила тишина от спирането на машините се чува само плискане на во-

да, падането на ситни влажни вѝглища върху скарата и шум от вентилатор. Температурата в огневото пространство намалява до 250-200 градуса.

Няма повече време за губене. С личния пример на техническият ръководител Илия Мочев и Марин Борисов, Тодор Александров и Петко Пущкарков започнаха посмелна работа във все още горещата и задушна пещ.

Половин час напрежение, борба със задушния и горещ гѝдъх и победа! На работническия колектив при паровата станция. Аварията е отстранена само за час и половина, вместо за 4 часа. Така те намаляха престоя на предприятията. След тежката работа доиде умората, спокойствието и усмивката на блесналите очи. Моторите пак забрѝха в ритмично темпо.

Марин Кефиров

Читатели, срещат ли се и край вас такива?

ЧОРБАДЖИ КЪНЧО ОТ ЕЛЕНА

Думата ни е за Кънчо Иванов Кънчев, който се е родил и израснал в малкото балканско градче Елена.

Заключен в духа на еленските чорбаджии, той става ревностен изразител на старото чорбаджийство в по-ново време. Лихвари ли искате да срещнете, или представител на бившите търговци, тиничия купувач, който блъга от ТКЗС като дявола от тамна, или пък търговеца на злато, идете в гр. Елена. Там в просторна къща от 8 стаи и ширини двори живее той — Кънчо Иванов Кънчев. Много хорски труд е купил на безценница: Върху много пот и хорска мъка е изградил личния си живот и щастие, пълнил е дълбоката си кесия.

При него решени да намери прехраната си и Мехмед Иманов Зърнев от с. Винци. Потри самодоволно ръцете си естариат лихвария и с широко отворени обятия го прие в просторния си дом. За спалина на Мехмед отреди обора на кравице, Заключи Мехмед с люсов към животните, обичаха го и те. Но любовта им не трая за дълго.

— Ти, казва Кънчо на Мехмед, защо си оставил телето да суче 6 пъти от кравицата? Ето за това ти удържах 120 лева.

— Загубиха се бодлите на телето — заоправдава се Мехмед.

— Ще ги платиш! Още пет лева ти удържах.

И новият чорбаджия започна да записва в партидата на Мехмед: 5 лева за загубване

на бодлите. 4 лева за загубване на ножка, 20 лева за изпѝлнителен лист, за телето и изтѝрвал кравицата да пасат в забранено място, 100 лева за сучване на трѝшката. 200 лева за това, че не може да оре да оре с плуга, 5 лева за баня и т. н.

При чорбаджия Кънчо потѝрси своето щастие и Марийка Стефанова от с. Райковци. Не щеш ли, един ден, Марийка както носела вода с дамаджаните, се подхлъзва и ги стѝчува. Отваря Кънчо теверта, записва и дебело подчертава: „Любявам служилата 35 лева, загдето счѝти двете дамаджани“. Така се заредиха нерадостни дни и за Марийка.

А новият чорбаджия потѝрива меките си ръце, пише си ракията на чардака, метнал крак върху крак, разтворил широко теверта и пише ли пише на него колко пари да удържи, та всичкият им труд да излезе и да му остане чиста печалба.

Като всеки алчник за бо-

гатство и Кънчо обръща очи към златото. Ще го срещнете в тъмни зори или здрач да шарни из махалините на кон, или увиснал на някоя порта да шушука, да моли, да търси да куни или да предлага за продаден златни пари. Ще отиде до София, ще прескочи до Митко Маринов в Русе, или друдеде, но в търговията със злато намира вече смисъла на последните години от своя живот. Така той продава 450 златни турски лири и наполеони.

За този нов чорбаджия искаме да ви разкажем. Той нищо ново не е научил и нищо старо не е забравил, а с безсрамие и без жалост ограбва и експлоатира честния труд на трудещите се.

Но се намериха честни хора, които с възмущение разказаха злодеянията му, за които той не отговаря пред народния съд.

М. ПОПОВ

М. РАКОВ

Това се случва почти всеки ден

На 11 януари бригадирът на втора тракторна бригада в МТС — с. Стражица с трактористите Петър Ангелов и Генчо Василев закусваха в ресторанта на „Здрава храна“ на гара Горна Оряховица.

Сервитьорът Боян Мънгов сервира навреме супата от свинско месо. Не предполагаша, че ги очаква неприятна изненада. В една от супите на повърхността изплува червей

и развали апетита на всички. Мънгов за свое оправдание каза, че не е той виновен, а брашното. Бюфетчикът обясни, че е от червения пипер, като допълни, че това се случва почти всеки ден.

Здравните работници на гара Г. Оряховица трябва да са на поста си!

Васил Ив. Хубенов

с. Мирво

Неуредици в продажбата на хляб

Селскооп в с. Дъскот от един месец отвори магазин за продажба на хляб на четиридесет метра от фурната. Магазинер е Калоян Ангелов. Много пъти на ден хората отиват и чакат дълго пред магазина. Ангелов пренася на ръце една по една касетите и като станат 500 хляба почва продажбата. Хората, които чакат, също помагат, но това вече се повтаря по неволя постоянно.

Ръководството на Селскоопа още не е намерило начин да осигури превоз на хляба и много хора са принудени да си месят хляб в къщи, за да не чакат часове пред магазина. Поради в селото се плащират на месец около 25 тона хляб, а сега — по 10-15 тона.

Ръководството на Селскооп с председател Цоньо Митев не трябва да се примирява с тези неуредици в културното обслужване на многобройните си клиенти.

Ив. Чакалов, дописник

ДРАГОМИР ПЕТКОВ

ПОДЛИЗУРКО

Хора, виждате ли оня там? — някаква останка буржоазна. Той ласкае всеки шеф голям с меден глас, с усмивка хитра, мазна.

Онзи ден началник строг, суров го заплю и грубо го изгоня. Той избѝрса се и с порив нов крѝста си навехна от поклоня.

Вчера носеше голям колет запѝхтия, във пот облян, горкия. Пусна телеграма: „Братовчед, пращам бут, но никак чавета я...“

Днес вървеше в траур, насълзен, с мъка във гърдите накупяла. „Няма, ах за мене светъл ден, майката на шефа е умряла!...“

Вечно с телефоните звѝни, моли се, изнузва, съблѝзвава: „Тази нощ ти в къщи остана, моята жена ще те... гоцава!...“

Тѝ пѝзли нагоре тоз „герой“ — с хитрости, ласкачества, ругвети. Хора, във решителен двубой безгрѝбачните унищожете!

Животът на младата майка спасен

„Майкооо, къдеес... отивааашш... вземи и менее...“ — продира тишината на зимната вечер детският плач на 3-годишната Факрие и с подут от плач очички изпраща майка си за с. Константино.

Усетила родилни пристѝпи, младата майка Емине Османова Кадирова от м. Светослави с мъка се качва на каруцата, вървя нежен поглед и каруцата потегля. В родилния дом в с. Константино вече я чакаха акушерката Симеонка Даскалова и санитарката Елена Славчева. Каруцата с родилката пристигна.

Персоналът я посрещна, подкрѝпи и въведе в помещението. В 24 часа идва новороденото. Миг след това персонала е обзет от тревога! Кръвоизлив! Лекарият — вече на своя пост. Прелива кръв, но това не помага. Води се свежавичен разговор с болничката — Елена. Идва личейка заедно с лекарите Маринов и Петков. Кръвта, която носят, е недостатъчна. Родилката е изгубила много кръв. Животът ѝ е в опасност!

На повина за кръводаряване се отзовава др. Добри Стайков — счетоводител при селскооп. Кръвта му не подхожда. Лекарят Чанджиев е в тревога. Кръвта трябва да бъде от нулева група. Димитър Джумалиев с готовност се отзовава на молбата на д-р Чанджиев и дава от собствената си кръв 250 грама. Преливат на родилката и тя постепенно идва в съзнание. През това време от Окръжната болница Търново пристига бърза помощ ведно с лекарите д-р Кънчев и д-р Ганев, които носят и кръв от нулева група.

За да спасят живота на младата родилка, през цялата нощ не мигнаха д-р Чанджиев и аптекарката Стефанка Карачорова.

Животът ѝ е ван от всякаква опасност. Колата на бърза помощ взема родилката с новороденото и я откарва в Търново.

Майката е спасена за Факрие и сестричката ѝ.

Ил. Бежанов

Отвсякъде накратко

Никого вече война!

В препълнения бителинен салон на с. Росно беше тихо. Само ясно и отчетливо звучаха думите на председателя на ТКЗС в с. Златарица Любен Йонкачиев. Той говореше за резултатите от състоялото се през м. ноември Съвещание на представителите на комунистическите и работническите партии в Москва. Всички го слушаха с внимание, всички напуснаха събранието с една мисъл: „Никого вече война!“.

Бор. Бурнев, дописник

Отчетоха дейността си

В с. Овча могила на 15 януари т. г. се състоя годишната отчетна сесия на селския народен съвет. Доклад изнесе председателят на изпълкома Игнат Дълбоков. В него той проследи едногодишната дейност на изпълкома, постигнатите успехи и слабостите, които са били допуснати.

П. Панчев, дописник

Общоселска седянка

Жените активистки в с. Червена, Овчемогиленска община, организираха на 13 януари т. г.

общоселска седянка. Прочетени бяха подходящи разкази. Обмислен бе и въпросът за отпразнуването на Деня на родилната помощ.

Цветанка Гунчева

Да няма катастрофи

По инициатива на служба КАТ при Окръжно управление на МЕР в Търново преди няколко дни в с. Килифарево, бе организирано събрание на профторите и мотористите от района на общината. Беше разгледан новият правилник за движението. Изслушан бе доклад за допуснатите нарушения и катастрофи през 1960 година.

Ст. Цонев, дописник

Събрание на адвокатската колегия

Едногодишната дейност на адвокатите от окръга бе отчетена на състоялото се неотдавна събрание на адвокатската колегия. Доклад изнесе председателят на съвета на колегията адвокатът Петър Георгиев. Той изтъкна, че през годината е подобрено значително качеството на работата на адвокатската колегия.

ДЕМОС

Лекция

по противопожарна защита

Пред работниците от втори ремонтен участък при Ремонтна секция и от работилницата при IX-та ж. д. секция на гара Горна Оряховица др. Петко Греков говори по въпроса за противопожарната охрана. Той особено заостри вниманието на необходимостта от предпазните мерки, които трябва да се вземат за предпазване от пожари.

Ив. Н. Филипов, дописник

Забава в предприятието

Всяка седмица работниците от ДИП „Рекорд“ Горна Оряховица си устройват забави. Преди няколко дни те отпозволяха голямата селския салон на предприятието. Естрадно-сатиричният състав при колективна бизнесе подхожда програма. След това младите работници до късно се веселеха. Тези вечери са приятни и желани.

Ив. Николов, дописник

Залезът на „династията Айзенхауер“

Процални речи по радиото и телевизията, процални послания и изявления пред журналистите и ето старият президент на САЩ преминава вече в историята. В Белия дом влиза новият президент, който, по думите на коментатора на в. „Ню Йорк таймс“ Сулцбергер, още от първите дни на предизборната борба обеща на американския народ да сложи край на „династията Айзенхауер“. Назначенията, които Кенеди направи преди още да е поел държавното кормило, говорят, че той наистина полага усилия да устои на думата си в това отношение.

Коментаторите говорят със зла ирония за „династията Айзенхауер“, защото в продължение на цели 8 години старият президент държеше около себе си и защитаваха хора, които като министри на земеделието Езра Бьенсън и други показваха повече некадърност и надути парадности, отколкото знания по въпросите, с които трябва да се занимават. Затова и равностепенно на републиканското управление, и специално на стария президент е твърде печално. Естествено, тези процални дни американският печат показва нужната любовност към Айзенхауер и неговите помощници, обсирайки ги с безчет похвали и комплименти за „достойната мисия“, която те „с чест и успех“ изпълнили. Това бе по-скоро илюзия без това падналият престиж на нацията, отколкото илюзия на бившия президент, достатъчно опетнено с шпионската афера „Ю-2“ и провала на съвещанието на високо равнище в Париж.

„Династията Айзенхауер“ минава в политическата история на САЩ след едно финасно както на вътрешната, така и на външната политика. На Кенеди старият президент завеща последните на няколко рецесии, повече от 4,5 милиона безработни, големи държавни дългове, разклатен долар и силно намалели златни резерви, тежки фермерски въпроси и редица други вътрешнополитически проблеми, които се отразяват неизбежно на външната политика на страната.

Бившият генерал-президент не можа да стане авторитетен ръководител, чийто политически решения да вдъхват уважение.

у другите нации на света, да издигнат престижа на САЩ в очите на техните съюзници През 6-те години от управлението на Айзенхауер външната политика на САЩ се твореше и прилагаше не от президента, а от неговият държавен секретар добре известен Джон Фостър Дълес, на когото до голяма степен се дължи създаването на СЕАТО и Багдадския пакт (по-късно преименуван на СЕНТО), участието на САЩ в корейската война, дебаркирането на американски войски в Ливан веднага след Иракската революция, подготовката за агресия срещу Сирия. Без Дълес, но по познатите му методи Айзенхауер провали жевенските преговори за разоръжаване, както и конференцията на високо равнище в Париж през май 1960 г., като я минира преди това с наглата шпионска провокация със самолета „Ю-2“. Президентът — генерал си остана военен до края на своя мандат. Лебедовата му песен бе подготовката за въоръжена агресия срещу Куба, спрямо която той предприе редица репресивни мерки, за да смъкне правителството на Фидел Кастро, а съвсем неогладна скъса и дипломатическите отношения с тази малка свободолюбива република.

Равностепенно на отиващия си президент е печално. Нито един американски президент не е напуснал така безславно Белия дом като Айзенхауер, който смъгна престижа на САЩ до такова равнище, че дори и най-пристрастните коментатори започнаха да тревожат за този безпрецедентен факт. Сега Айзенхауер ще се оттегли в имението си в шата Джорджия, за да се занимава с любимия си голф, който често отнемаше доста време от държавните му работи, и евентуално да напише мемоарите си, как то обикновено правят бивши те политици.

„Що се отнася до мен, аз не казвам нищо. Великият американски писател Марк Твен — аз не бих искал да остана насаме със съвестта си, след като съм бил четири години на поста президент на САЩ“. А какво да кажем за Айзенхауер, който прекара в Белия дом цели осем години?

Ал. АЛЕКСИЕВ

Да си представим, че...

Радиопредава в с. Първомайци е приготвена само за през летния сезон. Това дава голям икономически ефект в електричество и амортизация на апаратурата. Е, нищо, че през зимния сезон се произвежда планът за млекодаване, работи се упорито за произвеждане на ран зеленчук и др. стопански работи. Тия работи могат да се научават в пивницата и по седияните. Пък нека си починат преуморените от именини дни членове на програмната „Лятна“ комисия. Да си представим, че се преуморят или им изстинат краката на някое заседание, тогава, нали ще започнат да напийват и кихат, което може да се чуе по радиоточките. Или ако се вземе такова извънредно решение да се проведе някое съвещание, тогава нека „загрижеността“ председател на програмната комисия да приготи горещи тухли. Иначе не бива... Чали?

Ръководителите на „Потребкооп“ в с. Върбовка тази есен са пропуснали да уредят една дреболия. Забравили да снабдят търговските магазини с печки. Е, нищо. Все пак търговията ще вървее. Шат не шат, хората ще купуват. Пък и това сякаш не е лошо. Продуктите ще издържат по-дълго време и няма да намаляват качеството си. Малко терсене е работата с пивницата, но и за там може да се намери койлат. Нека „Потребкооп“ да поръча дребни сибирски конюси за ония,

които са решили да стоят повече от два часа в пивницата, или пък напитки с по-голям градус — за разгриване. Печката е отживяла в нашето време. Я да си представим, че удари вятър направо в коминия и печката започне да бълва дим — нали хората ще започнат да кихат. Ами ако падне някое въгленче на дъските, нали може да избухне пожар. Върбовчани, не се тревожете! Пролетта идва.

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

МИША АКРОБАТИКА

Чудни работи стават в локомотивното депо — Г. Ореховица, където лавката снабдява с продукти 900 работника. Работниците не само се научават новините, когато се наре-

дят на дългата опашка, но успелите да надзърнат в гишото могат да се забавляват пет-шест минути и на акробатика на мишки.

Сибиряк

— Вземайте, докато той не се е сетил, че трябва да ги приберат за ремонт!

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Януарска

Кар. П. Борсуков

— Д угаро директор, производствената ни бригада след продължително отсъствие по уважителни причини се завърна и е на ваше разположение!

Ако си човек, разбери ме!

— Ало! Да се обади председателя на ТПК „Автопобеда“ — Горна Ореховица! Да, да! Лично той да се обади!

— Ало, на телефона Кръвков, кой ме търси?

— Здравейте, другарю Кръвков, какво стана с нашия камин, готов ли е вече?

— Кой вашия, всички са ваши — мои камини нямам тук.

— „Опел-адам“ на кооперация „Печела“ — Търново.

— А, вашия ли, не е готов още.

— Ами обещанието бе, другарю председател, 16 октомври от кога мина? Платили сме ви ремонта, какво искате още?

— Знам, че е минал, и 16 ноември мина, и 16 декември мина и още колко ще минат. Ти какво да не мислиш, че не

знам месеците, а?

— Как тъй ще минат, ами че ние имаме заповед за двойна езда, назначихме втори шофьор, защото сме се уговорили с вас и дата сме определили. Ние им плащаме, а те нищо не вършат. Хората ни чакат по селата да им караме сладкиши.

— Разбрах! Казах, че могат да не са готови. Няма да стана на мотор и. Толкоз сте чакали, ще чакате още, що е време пред нас наше е. Може пак за 16 октомври да стане.

— Какво, какво 16 октомври ли?

— Абе какво ще се разпращам повече, казах ти вече, ако си човек, разбери ме, като нещеп здраве да е. Какви хора има! Говорни му, обяснявай и пак не разбира!

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Първомайски случки

СТРОГАТА НАЧАЛНИКА

Чува се, че в Първомайци има една твърде авторитетна началничка Маринка Анчева. Дошли при нея четири бабички от доста далечно и я помолиха да си получат пенсията. Маринка ги измърмори няколко минути с очи, погледнала часовника си, протегнала се и продължила:

— Мили бабички, по това часовниче, което украсява моята ръка, има още 45 минути за изплащане на пенсията. Но едва ли ще мога да смогна да ви изплатя пенсията и на всички и има опасност да наруша Кодекса на труда с няколко минути. Я си представете, че случайно мине някой инспектор по охрана на труда! Идете си вие сега. А елате утре. Ха вървете си! . . .

И бабичките си отишли. . .

ОПЕРЕТА И ДРАМА

Обичат театъра жителите на с. Първомайци. Един ден те се запалили да гледат оперетата „Принцесата на цирка“. Пременили се както за Първи май. Получили обещание за запазени места от представителя на театъра.

Не само места, но представител на театъра се ударил с юмрук по гърдите и обещал кола, която ще ги откара на самото представление. Насядали пременилите хора на мядана да чакат обещаната кола. Изрял месецът, заблестяли звездички. Тогава един от старейшините в селото след като зареял погледал си към таяния небосвод покатил глава. Той предрекъл, че нито местата са запазени, нито ще дойде някаква кола. Така и станало. Стягнали се обидили представител на театъра и потвърдил думите на старейшината.

Първомайчани не могли да видят принцесата.

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Чул и запомнил: Очевидец

Снайпер

(По дописки на Хо, Каракачев и З. Захариев)

Сибиряк

Дежурен телефонист.

Каракалемов

Читалищностроителна

Сцените на новите читалища в селата Масларово, Дичим, Капиново и др. са построени без да отговарят на елементарните изисквания и нужди.

Кар. П. Борсуков

— Защо все на него възлагат проектите за нови читалища?
— Бил влизал два пъти в живота си на театрална сцена!

Ловна страст

Още от стари времена се носи слава на ловци, които са ловували с лъкове и стрели. Дори съществуват и старинни надписи.

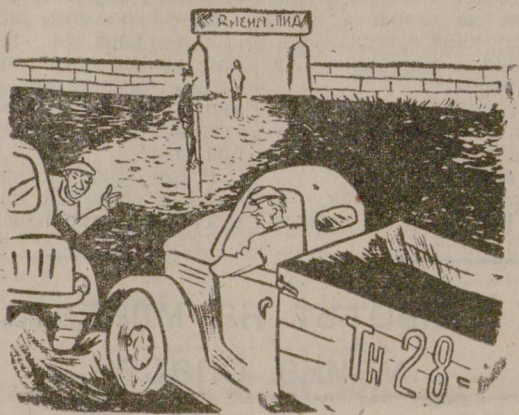
Но я да оставим историята и да погледнем техните правнуди. Те показват чудеса от ловджийска страст. Ето, например, Трифон Питков. Този юнак до такава степен се е

увлякъл по лова, че започнал да вписва убийства дивеч в чужди ловни билети. — ловци, на които ловът съвсем не вървял. Идеята не е лоша. Хем да има в неговата графа по-малко убийства дивеч, хем и останали, когато трябва, могат да се похвалят, като ловци.

Снайпер

(По дописки на Б. Дончев)

В потъналият от кал двор на ДИП „Мизия“ Г. Ореховица движението е станало невъзможно.

— На тия с кокилите им е лесно, а ние с камхионите как ще минем?!

Вечер край масата

Както във всички къщи на земното кълбо, така и в с. Кесарево идва здрачът, после пада мрак, блискав звездите. С едингати яки и наведени глави младежи изскачат от страничните улички, вързат. Чува